

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/22/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010250
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3112010250.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Bc. Márie Snopkovej a Mariána Čáka na hlavnom pojednávaní konanom v Trenčíne dňa 07. marca 2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný

Y. M., nar. XX.XX.XXXX v K., okres K., trvale bytom W. H., L. X/XX, okres K., zamestnaný ako manipulačný pracovník, t. č. na slobode

je vinný, že

v presne nezistený deň začiatkom roku 1998 potom ako obvinený Y. M. informoval R. V., že Y. A. sa na verejnosti vyjadroval, že R. V. usmrtil R. U. a chcel to ďalej riešiť, dal R. V. pokyn obvinenému Y. M. na odstránenie Y. A. a obvinený Y. M. po predchádzajúcej dohode s C. C. v nočných hodinách zo 14.03.1998 na 15.03.1998 na motorovom vozidle Škoda Felícia modrej farby, nezistenej evidenčnej značky sledovali v W. H. pohyb Y. A., ktorý sa zdržiaval v discobare E. na ul. M. v W. H. a potom ako Y. A. asi o 03.45 hod. dňa 15.03.1998 odviezol K. V. do miesta trvalého bydliska pred vchod č. XX obytného domu č. XXX na ulici R. V. v W. H., kde sa presunuli aj obvinený Y. M. a C. C., obvinený Y. M. v čase asi o 04.00 hod. dňa 15.03.1998, keď Y. A. kráčal k vchodovým dverám obytného domu č. XXX na ulici R. V. v W. H., na neho zakričal a z bezprostrednej blízkosti ho jedenkrát strelil strelnou zbraňou nezisteného typu kalibru 9 mm do oblasti hlavy v strede pravej lícnej kosti, čím došlo u poškodeného Y. A. k rozdrteniu mozgového kmeňa s prekrvácанím okolia stredného kanála a omozočnice, čo viedlo k jeho okamžitej smrti a následne obvinený Y. M. telefonicky informoval R. V., že „je to vybavené“, t e d a

spoločným konaním iného úmyselne usmrtil v úmysle zakryť iný trestný čin,

č í m s p á c h a l

trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998.

Podľa § 37 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998 senát okresného súdu u p ú š ť a u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 odsek 2 tohto Tr. zákona, pretože má za to, že predtým právoplatne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov podľa § 219 odsek 2 tohto Tr. zákona účinného do 31.08.1999 so zaradením na jeho výkon do II. nápravno - výchovnej skupiny podľa § 39a odsek 3 tohto Tr. zákona účinného do 31.08.1999, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.09.2012 sp. zn. 2T/11/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 23To/135/2012 a v spojení s uznanou vinou rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.03.2004 sp. zn. 1T/1/2003 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2004 sp. zn. 2To/25/2004, je dostatočný.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. H., R. V. č. XXX/XX, okres K., škodu v sume 358,33 Eur, ktorá spočíva v finančných výdavkoch za pohreb zosnulého poškodeného Y. A..

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08.02.2012 bola na Okresný súd Trenčín doručená obžaloba Krajskej prokuratúry Trenčín č. k. 1Kv 51/10 - 65 zo dňa 06.02.2012 na obžalovaného Y. M., nar. XX.XX.XXXX, pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998, na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe a tak ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Predseda senátu okresného súdu na hlavnom pojednávaní po tom, čo nedošlo u procesných strán ku konsenzu konať o dohode o vine a treste, po prednese obžaloby intervenujúcim prokurátorom a po tom, čo bol obžalovaný komplexne poučený o svojich procesných právach ako aj možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 Tr. poriadku, ako aj účinkoch vyhlásenia /písm. b), písm. c) odseku 1 § 257 Tr. poriadku/ po prípadnom prijatí takéhoto vyhlásenia súdom, obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Tr. poriadku, t. j. že je neviný.

Na základe vyššie popísaného procesného stavu potom pred súdom na hlavnom pojednávaní muselo byť vykonané dokazovanie v celom rozsahu tak ako navrhli (či súhlasili) procesné strany a ako určil súd, v rozsahu nevyhnutnom pre meritórne rozhodnutie, za splnenia všetkých procesných podmienok.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný výsluch obžalovaného, svedka C. C., svedka T. Z., svedka Y. V., svedka F. U., svedka C. A., svedka T. T., svedka K.. H. Q., svedka L. U., poškodenej R. A. ako svedka, svedka R. J., svedka T. Q., svedka R. T., svedka K. V., znalca Y.. Y. S., znalca T. E. F., za splnenia procesných podmienok boli prečítané výpovede svedkov z prípravného konania po vznesení obvinenia, a to poškodenej U. A. ako svedka, svedka T. F., svedka K.. I. Z., svedkyne F. Z.. Na technickom zariadení bol prehratý obrazovo - zvukový záznam z vykonanej previerky z výpovede svedka C. zo dňa 13.06.2011 z prípravného konania a obrazovo - zvukový záznam z obhliadky miesta činu a z pitvy poškodeného zosnulého Y. A. zo dňa 15.03.1998, vykonanej t. č. v Nemocnici s poliklinikou v M. z prípravného konania. Za splnenia procesných podmienok bol tiež prečítaný obsah znaleckého posudku č. 11/98 z odboru zdravotníctvo, odvetvie patológia, súdne lekárstvo vyhotoveného znalcami MUDr. K. R., CSc. a MUDr. T. L.. Ďalej boli prečítané listinné dôkazy, a to lekárska správa na č. I. 27, záznam o výjazde Rýchlej zdravotnej pomoci (na č. I. 28 trestného spisu), list o prehliadke mŕtveho (na č. I. 29 trestného spisu), predbežný záznam z pitvy Y. A. (na č. I. 31 trestného spisu), odborné vyjadrenia (na č. I. 37-49 trestného spisu), výpisy hovorov (na č. I. 54-61 trestného spisu), protokol z obhliadky miesta činu a fotodokumentácia (na č. I. 62-73 trestného spisu), zápisnica o obhliadke tela mŕtveho (na č. I. 74-75 trestného spisu), úradný záznam polície (na č. I. 83 trestného spisu), zápisnica o výpovedi manželky R. A. (na č. I. 109-112 trestného spisu), záznam (na č. I. 113 trestného spisu), náčrtok miesta činu (na č. I. 114 trestného spisu), previerky vykonané v obytných domoch (na č. I. 115-132 trestného spisu), záznam (na č. I. 134-135 trestného spisu), záznam k okolnostiam na mieste činu (na č. I. 136 trestného spisu), ďalšie záznamy (na č. I. 137-143 trestného spisu), zápisnica o výpovedi (na č. I. 144-148 trestného spisu), úradný záznam (na č. I. 149 trestného spisu), úradné záznamy na č. I. 150-154, záznam a zoznam (na č. I. 155-159 trestného spisu), úradný záznam (na č. I. 160 trestného spisu), ďalšie úradné záznamy (na č. I. 161-163 trestného spisu), odpoveď na žiadosť o výpis z obchodného registra (na č. I. 165 trestného spisu), odpoveď na žiadosť Okresného úradu Trenčín, odbor živnostenský (na č. I. 167 trestného spisu), záznam z operatívneho šetrenia (na č. I. 169 trestného spisu), kópia občianskeho preukazu R. T. (na č. I. 170-171 trestného spisu), záznam z vyťaženia (na č. I. 174 trestného spisu), úradné záznamy (na č. I. 175-178 trestného spisu), zoznam držiteľov zbraní (na č. I. 179-180 trestného spisu), záznamy zo šetrení (na č. I. 181-186 trestného spisu), záznam (na č. I. 187-188 trestného spisu), orientačná mapa W. H. (na č. I. 189 trestného spisu), záznam k osobe T. Q. (na č. I. 320 a na č. I. 324 trestného spisu), zápisnica o zadržaní (na č. I. 323-325 trestného spisu), analýza (na č. I. 328-329 trestného spisu), orientačná mapa W. H. (na č. I. 416 trestného spisu), úmrtý list (na č. I. 477 a na č. I. 478 trestného spisu), spisový materiál (na č. I. 479-487 trestného spisu), pátranie po zbrani (na č. I. 488-497 trestného spisu), záznam vyšetrovateľa (na č. I. 498 trestného spisu),

výpis z obchodného registra (na č. I. 499-501 trestného spisu), za splnenia procesných podmienok tiež znalecký psychologický posudok č. 45/2010 vypracovaný znalcom PhDr. C. Y., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, dopravná psychológia vypracovaného v inej trestnej veci obžalovaného, znalecký posudok č. 27/2011 vypracovaného znalkyňou PhDr. X. S., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a klinická psychológia detí vypracovaného v inej trestnej veci obžalovaného, znalecký posudok č. 32/2011 vypracovaného znalcom PhDr. T. U., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, rozsudok (na č. I. 661-674 trestného spisu), rozhodnutia súdov (na č. I. 728-752 trestného spisu), hodnotenie obžalovaného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody (na č. I. 753-754 trestného spisu), podstatný obsah pripojených trestných spisov, a to: Okresný súd Trenčín sp. zn. 2T/11/2011 a Krajský súd Trenčín sp. zn. 1T/1/2003, správy k osobe R. T. (na č. I. 886-893 trestného spisu), hodnotenie obžalovaného pri rozhodovaní o jeho podmienkach prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (na č. I. 934-937 trestného spisu), uznesenie Okresného súdu Trnava (na č. I. 939 trestného spisu), podstatný obsah pripojeného trestného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4Nt 83/2013, register priestupkov obžalovaného (na č. I. 994-995 trestného spisu), odpis registra trestov obžalovaného (na č. I. 996, 998 trestného spisu), register priestupkov obžalovaného (na č. I. 999 trestného spisu), pracovná zmluva obžalovaného (na č. I. 1000-1001 trestného spisu), pracovný posudok obžalovaného (na č. I. 1002 trestného spisu), odpis registra trestov obžalovaného zo dňa 19.01.2017, lekársky posudok obžalovaného o zdravotnej spôsobilosti v práci. Taktiež bola oboznámená vecná stopa, a to 1 ks. plastový zapaľovač. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní rovnako ako v prípravnom konaní po vznesení obvinenia uviedol iba to, že sa cíti byť nevinným a ďalej vo veci odmietol vypovedať.

Svedok C. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ako v prípravnom konaní bude vypovedať len pravdu a nič iné. Po smrti R. U. navrhol R. V. prezývaný „I.“ obžalovanému spoluprácu, a to spolu so skupinou po R. U.. Bol prítom, keďže do baru E. viedol V.. Táto spolupráca V. a obžalovaného trvala asi do r. 1999, kedy medzi nimi vznikol konflikt. Robili rôzne vydieračky, násilnú trestnú činnosť, kde už on aj vypovedal v iných trestných veciach. Obžalovaný bol teda člen skupiny okolo R. V. „I.“ a pôsobil v W. H., ktorú skupinu ľudí aj prebral po U.. V. si cez obžalovaného založil aj bezpečnostnú službu „F.“, ktorej spoločníkom a konateľom bol obžalovaný a L. U., ktorej činnosťou bolo vyberanie výpalného, avšak išlo to všetko legálne. Obžalovaný mal na starosti celú W. H., keď V. tu niečo potreboval, obrátil sa na obžalovaného. R. V. mal v roku 1997 problémy s R. U., ktorého dal odstrániť (usmrtiť), a to výbušným nástražným systémom v jeho aute pred barom E.. R. U. zomrel a Y. A. bol zranený. Nakoľko V. poznal rôznych ľudí, tak sa dopytal od človeka prezývaného „Y.“, že A. sa už v nemocnici vyjadroval, že vie, že za tým útokom stojí V., že je to hajzel a treba ho dať dole, chcel si objednať jeho smrť cez niekoho od „S.“. „I.“ bol však od „S.“ ubezpečený, že nič také sa nestane. Takéto informácie dostával potom V. aj od obžalovaného, potom, čo sa A. z nemocnice vrátil do W. H.. A. chodil do barov, kde popíjal a rozprával, že V. je zodpovedný za smrť R. U. a jeho zranenie, že to vybaví a dá ho cez S. dole. V. však nemal zo strany polície obavy, lebo tam mal tiež svojich ľudí, ktorí ho informovali, že dôkazy voči jeho osobe nemajú. V. si raz zavolať obžalovaného. Keďže A. stále rieši len tú vraždu, poveril obžalovaného, aby Y. A. odstránil (usmrtiť), keďže on toto v W. H. vedel zabezpečiť. Toto stretnutie bolo na slobodárke na F. ulici, pričom nevie že by tam vtedy okrem nich ešte niekto bol. Obžalovaný voči tomuto príkazu neprotestoval, len mal požiadavku, aby mu zabezpečil auto, ktoré nikto nepozná, a aby s ním šiel aj on (svedok). K dispozícii bola daná tmavomodrá Škoda Felícia, ktorú mal V. v zástave. Stalo sa to cez víkend na jar roku 1998. Obžalovaný povedal, aby prišiel /svedok/ do W. H., že bude nachystaný a A. už sledujú, asi jeho ľudia, U. a tak. Potom ako prišiel, obžalovaný nasadol do auta a navigoval ho. V aute sedeli asi 3-4 hodiny. Striedavo sa na aute pohybovali na W.. L. v blízkosti, ktorého boli viaceré bary, a to bar E., bar E.. Obžalovaný ho navigoval, aby mali výhľad a boli čo najmenej videní. V aute mu ukazoval aj zbraň kalibru 9 mm. Poznal ju, lebo on sa vyznal v zbraniach a mal zbrojný preukaz. Nad ránom, okolo 3 či 4 hodiny niekto obžalovanému volal, že A. odchádza z baru a ide domov. Autom potom prešli okolo baru E., cez križovatku ľavým smerom na V., niekde potom odbočili doľava. Zaparkovali na ľavej strane, prednou časťou auta smerom k plavárni. Pred nimi svedok videl auto. Obžalovaný vybehol z auta, rozbehol sa a svedok asi do 1 min. počul výstrel. Následne vytiahol zo zapaľovania kľúče, auto neuzamkol. Videl ako obžalovaný uteká a on utekal za ním. Utekali spolu smerom k hotelu N. (teraz U.). Potom prišli do bytu obžalovaného. Obžalovaný mu povedal, že ho zabil, povedal mu „hu“, A. sa otočil a strelil mu do tváre. Obžalovaný potom volal V., že je to vybavené. V. bol v tom čase vo svojom byte, robil si alibi. V byte bola asi aj družka obžalovaného. Potom zavolať Z. po odvoz a išiel domov. Kľúče od auta dal T. T. s tým, aby šiel po to auto, keďže on sa tam ukazovať nechcel. Čo sa týka strelnej zbrane, túto zlikvidoval on na obžalovaného príkaz tak,

že ju rozobral a zahodil do U.. Z. asi spomínal čo sa stalo a ako to prebehlo. V. mal určite zo strany A. obavy o svoj život, keďže sa to zo strany A. stupňovalo, a teda by k jeho odstráneniu aj mohlo reálne dôjsť. Vraždu R. U. si V. objednal. V. určil, že vraždu A. vykoná obžalovaný a jeho zase určil obžalovaný. Potom ako sa bezprostredne po čine stretli, obžalovaný pôsobil rozrušene z toho, že zavraždil A.. Pokiaľ vedel, predtým obžalovaný nič také neurobil.

Svedok T. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pre R. V. robil šoféra a často takto chodil do W. H. za U., obžalovaným a A.. Po smrti R. U. obžalovaný začal pracovať pre R. V. v bezpečnostnej službe „F.“, ktorej bol obžalovaný majiteľom a ktorej skutočným predmetom činnosti bolo vyberať výpalné. V inkriminovaný večer bol spolu s V. na diskotéke a asi okolo polnoci išli do bytu R. V., kde popili alkohol a tu aj zostal spať. Potom mu ráno volal C., že má po neho prísť do bytu obžalovaného, čo on zobral ako rozkaz, keďže C. bol pravou rukou V.. Počkal ho pri vchode a z W. H. ho zaviezol do H. nad U., k jeho bydlisku. Potom ako vždy, prišiel opäť po C. a mali ísť aj po V.. Počas jazdy mu C. povedal, že boli vyriešiť Y. A.. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná časť výpovede z prípravného konania, v zmysle ktorej mu mal C. povedať, že A. čakali pred panelákom, mali im dať avízo, kedy A. pôjde z diskotéky, a keď tento prišiel, obžalovaný ho zastrelil. Túto časť svojej výpovede po jej prečítaní svedok potvrdil. Ďalej uviedol, že auto nechali na mieste a do bytu obžalovaného išli pešo. Vražednú zbraň on nevidel, ale pokiaľ vie, mala to byť pištoľ. V čase vraždy bol teda s V., čo neskôr pochopil, že to malo byť alibi. Vo vzťahu k tomu, či by V. mohol mať obavy zo strany A. uviedol, že tieto obavy mohol mať, a to obavy z ďalšieho trestu, čo sa obával asi každý. V tom čase V. stíhaný nebol. Prítom ako „I.“ dal príkaz zavraždiť A. on nebol, ale hovorilo sa o tom. Hovorilo sa však, že A. s políciou nespolupracoval. Chcel si to vyriešiť sám, nakoľko mal poznať páchatelov. O vražde A. sa dozvedel až od C.. V rámci skupiny okolo V. dával rozkazy V., C. a obžalovaný bol asi až po ňom.

Svedok C. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase spáchania žalovaného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého keď vyšiel sa s R. V. dost' zblížili. V. sa mu zdôveril, že sa musel zbaviť R. U. a Y. A., čo mali urobiť obžalovaný s C.. Raz, keď boli spolu v meste, V. túto vec vo vzťahu k A. spomenul, na čo sa obžalovaný zatváril až nahnevane s tým, že on (svedok) o tom vie. V. na to povedal, že on určité veci vie. Vedel, že obžalovaný bol najskôr v skupine s U. a A., potom ho k sebe do skupiny zobral V., a to po U. smrti. Vraždu A. mali zabezpečiť C. s obžalovaným a strieľať mal obžalovaný, a to pri vchode do domu A.. Uviedol, že v prípade vrážd malo ísť o konkurenčný boj, U. a A. boli proti V., išli mu po krku, no on ich predbehol. R. V. bol organizátorom všetkých činov spáchaných touto skupinou. Nedalo sa mu oponovať. Vraždu A. mal zabezpečovať C., ktorý bol pravou rukou „I.“. Malo ísť o krátku strelnú zbraň a strelba prišla z bezprostrednej blízkosti. Svedok v tejto skupine vystupoval ako „finančák“, teda zarábala peniaze. V skupine V. úlohy boli zverené C. a ďalší v poradí bol obžalovaný. Teda postavenie mal vyššie asi C., čo vie z obdobia keď sa s nimi stretával. Vo vzťahu, že začal vypovedať až po vyše 10 rokoch od spáchania vraždy uviedol, že nakoľko vyplávala všetka špina na povrch, chcel vypovedať všetko, aby začal odznova.

Svedok F. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v inkriminovaný večer sa stretol s Y. A. v bare E. kde spolu prehodili len práv viet. Bol tam spolu s bratom. V ten večer mal telefonovať od Q. alebo obžalovaného či je v E.. Nevedel však presne uviesť od koho. Nezdržali sa tu dlho, nakoľko mali s bratom voľno. V ten večer nemali službu. Na neďalekom parkovisku pri svojom odchode stretol obžalovaného stáť, ktorý sa ho spýtal ako to v bare vyzerá a či je tam aj Y. A.. V ten večer nemali žiadne pokyny na sledovanie. Ráno sa spolu s bratom doma od rodičov dozvedeli, že Y. A. bol zavraždený. Svedok pracoval pre strážnu službu „B6“, ktorej konateľom alebo spoločníkom bol jeho brat a obžalovaný, až neskôr sa dozvedel, že za jej založením stál R. V.. Z počutia sa dozvedel, že R. U. mal nehody s R. V. a doplatil na to. V tom čase bol on na základnej vojenskej službe. T. ide o strážnu službu „F“ uviedol, že chodil na obchádzky okolo podnikov, spolupracovali aj s mestskou políciou, aby si nemysleli, že sú výpalníci. Všetka táto činnosť bola legálna.

Svedok Y. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná od mladosti, ktorý spolu s R. U. chodili do barov. Potom začal obžalovaný pracovať pre R. V. „I.“. Y. A. mali údajne zabiť C. s obžalovaným. Nevie uviesť kto strieľal. Hovorilo sa, že obžalovaný. Ďalej vedel, že C. volal T. T., aby išiel po to auto. R. V. mal byť zodpovedný za smrť R. U., ktorého šoférom bol Y. A., ktorý potom, ako prišiel po vražde U. z nemocnice hovoril, že vie kto za tým stojí. O vyhrázaní uviesť nič nevie. V. mohol mať obavy, že to mohlo vyjsť najavo. V rámci V. skupiny on bol iba „pešiak“, v zmysle, že pracoval

ako vyhadzovač, prípadne keď bolo treba ísť podpáliť nejaké auto či rozbiť bar, o čom rozhodoval R. V.. Podiel na smrti R. U. mali C. a V., ktorí sa dohodli, že ho „dajú dole“.

Svedok T. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v inkriminované ráno mu zavolať C., že má prísť na slobodárku z dôvodu, že musí ísť po auto na W. H.. Išli spolu a zastavili niekde pri obchodnom centre a pošte, kde mu C. povedal, že tam za rohom bude Škoda Felícia. Išlo o modrú škodu Felíciu, ktorá bola otočená asi smerom na poštu. Keď prišiel na miesto, videl už policajné pásky a veľa policajtov, asi tak 100 od auta. Auto odviezol a na slobodárke dal C. kľúče. O vražde Y. A. sa dozvedel až z televízie. On plnil iba rozkazy, a toto bolo na príkaz C.. Kto príkaz nespľnil mal „iné“ sankcie. Nevedel uviesť kto strieľal. Obžalovaný asi tiež plnil príkazy C., totiž keď „I.“ nebol v H. všetko sa robilo na príkaz C., ktorý bol jeho pravou rukou. Obžalovaný bol v skupine s U. a A..

Svedkyňa K.. H. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným 6 rokov tvorili pár, z čoho 4 roky žili spolu, čo bolo aj v čase vraždy A.. O jeho vražde so dozvedela ráno cestou z kostola, keď prechádzala okolo po ulici R. V.. V tom období pracovala v reštaurácii C., z ktorej práce zvykli chodiť do baru E. a zostávali tu zväčša do záverečnej, teda do 4 či 5 hodiny ráno, kedy chodievali domov. Zrejme to bolo tak aj v inkriminovaný deň. V to ráno, keď prišla domov si nepamätá, či niekto na byte už bol. Keď potom obžalovanému povedala čo sa stalo, tento jej odpovedal, že už o tom vie. Obžalovaný pôsobil normálne. Uviedla, že C. bol jeden z najbližších ku V. v rámci tejto skupiny. Mala pocit, že postavenie C. a obžalovaného bolo asi rovnaké, keď C. mal na starosti H. nad U. a obžalovaný W. H.. Ohľadom smrti R. U. sa s obžalovaným nikdy nerozprávali a taktiež ani o smrti A..

Svedkyňa R. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný bol s Y. A., jej bývalým manželom, kamaráti, pričom nevedela či to bolo aj v čase vraždy A.. Oni boli v tom čase už rozvedení. A. zvykol domov prísť v noci, resp. ráno. Prespal a potom zase odišiel. Ona sama nevedela čo robí. Vlastne sa spolu ani veľmi nerozprávali. O vražde A. sa toho veľa narozprávalo. Hovorilo sa, že to mohol byť aj obžalovaný, že to išlo zo strany „I.“. Pri výbuchu, kde zomrel U., bol zranený aj A.. Keď sa vrátil z nemocnice rozprával, že sa pomstí, avšak voči komu, nehovoril. Nad ránom ráno, keď došlo k smrti A. ona nič nepočula.

Svedok R. J. na hlavnom pojednávaní konanom uviedol, že s obžalovaným a R. U. boli kamaráti. O smrti R. U. vznikali rôzne teórie. Pokiaľ ide o A. tento sa vyjadroval, že sa chce pomstiť, ale voči komu, nie. Údajne chcel vytvoriť nejakú skupinu alebo sa do nejakej začleniť, aby vytlačili, resp. konkurovali skupine V.. Mal za to, že cez políciu to A. riešiť nechcel. To by asi s políciou spolupracoval.

Svedok T. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným boli kamaráti. O skutku kladenom obžalovanému za vinu nevedel nič uviesť. Nič o tom nepočul a ani sa o to nezaujímal. On nebol požiadaný o to, aby monitoroval pohyb A..

Svedok L. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že po smrti U. A. ešte v nemocnici hovoril, že keď sa dá dokopy dorieši si voje veci, že to je jeho vec, svoje veci si vybaví sám, priamo sa viac nevyjadroval. Potom ako bol zavraždený aj A. si hovoril, že týmto „I.“ s C. dokončili to čo sa začalo vraždou U.. Okolnosti si však už nepamätá, je možné že v tom čase mohol byť niekde v bare či diskotéke. Pokiaľ by mali aj s bratom daný príkaz sledovať A. v ten večer určite by si to pamätal. C. bol pravá ruka „I.“, čo mu nakázal to C. vykonal. A. bol ľavá ruka „I.“, staral sa o obchody. Vo vzťahu k bezpečnostnej službe „F“ uviedol, že na návrh obžalovaného ju založili, kde obžalovaný bol majiteľom a on konateľom. Táto spoločnosť sa zaoberala ochranou podnikov, všetko bolo legálne.

Svedok R. T. (ktorý ako svedok vypočutý v prípravnom konaní nebol a bol obhajobou navrhnutý ako svedok až v konaní pred pred súdom, teda pri predbežnom prejednaní obžaloby) na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanému zvykol asi od roku 1997, kedy sa vrátil z polepšovne, strážiť autá. Bol tam v parku pri jeho byte, niekedy aj na strome. Toto robil pravidelne skoro každý večer. Začínal asi o 21 hod. a končil asi o 2.30 až 3.00 hod. ráno, kedy končili diskotéky. Teda od večera do svitania. V ten večer videl, ako obžalovaný išiel domov okolo 22. - 23. hod. večer a vyprevadil ho až hore k bytu. Obžalovaného si vážil a rešpektoval ho, keďže tento sa o neho staral a nosil mu aj jesť. V ten inkriminovaný večer si všimol ako po meste jazdí modrá Škoda Felícia, ktorú šoféroval C. a vedľa neho sedel U.. Jazdila aj popri parku aj popri bytovkách. Videl dobre a aj námestie bolo osvetlené. On si vždy všimol iných ľudí či autá s inou ŠPZ-ťou, čo vždy aj hlásil obžalovanému. V ten večer keď diskotéky končili, videl ako C. kráča do vchodu domu, kde býval obžalovaný, išiel hore po schodoch. Mal na sebe tmavé oblečenie. On (svedok) šiel spať okolo 03. hod. ráno a o vražde sa dozvedel až na druhý deň

poobede. Na druhý deň išiel on, C. a obžalovaný do M. za U., kde sa C. spýtal U. ako to vybavil a U. mu odpovedal, že sa nemá starať, že je to vybavené, čo svedok počul z auta. Svedok uviedol, že predtým sa bál o týchto skutočnostiach vypovedať. Pokiaľ išlo o ďalších ľudí, ktorí svedkovi pomáhali, či iných s ktorými strážil v H. nad U. ich mená si nepamätal. Na tieto a ďalšie okolnosti v tomto období sa pýtala intervenujúca a dozorová prokurátorka, na čo sa svedok rozčúľil, že to s touto vraždou nesúvisí a on si to nepamätá a odmietol ďalej vypovedať. Uviedol, že má psychické problémy a lieči sa. Následne vo výpovedi pokračoval. Na ďalšiu otázku prokurátorky uviedol, že priateľka obžalovaného bola v ten inkriminovaný večer doma, nakoľko mu obžalovaný keď išiel domov povedal, že ide už domov keďže mu priateľka stále piští, že nie je doma. Priateľku obžalovaného nevidel, že by išla z práce nad ráno.

Svedok K. V., rodený F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že osobu obžalovaného nepozná. V ten inkriminovaný večer mu volali z baru, aby prišiel po jeho kamaráta A., že je opitý, ktorý hneď ísť nechcel, že ešte dopije fľašu. Potom ho naložil do auta a zaviezol pred jeho dom. A. mu povedal, že nech ide inou cestou, nakoľko mal pocit, že ho niekto sleduje. On sa pozeral do spätného zrkadla, ale nič nevidel, žiadne svetlá. Zastavil pri paneláku A.. A. vystúpil sám, sám aj prešiel k vchodovým dverám a tieto si otvoril. Svedok potom odišiel čase, keď ešte A. žil. Nevidel tam nič podozrivé, žiadnu osobu a ani nič nepočul. Policajti ho k veci vyťažovali aj v deň po vražde. Potom niekedy v roku 2012 bol vypočúvaný k tejto vražde, kde mal označiť koho tam videl. Potom ešte niekedy v roku 2012 a 2013 keď bol výkone trestu odňatia slobody za ním prišli policajti opäť s tým, že má obžalovaného označiť, resp. aspoň povedať, že ho tam v blízkosti videl. Vtedy obžalovaného nepoznal, videl ho až vo výkone trestu odňatia slobody.

Svedkyňa F. Z. v prípravnom konaní po vznesení obvinenia obžalovanému uviedla, že spoločne s manželom v W. H. prevádzkovali bar E.. V inkriminovaný deň ráno K. A. odchádzal z baru ako posledný spolu s jej neznámym chalanom, ktorý po neho prišiel a bol na aute U. XXX modrej farby. A. odišiel z baru ráno okolo 5 hodiny, kedy už svitalo. Za nimi už len zamkla dvere a išla upratať. Y. A. nevidela celú noc, a videla ho až vtedy, keď odchádzali kedy sa zastavil pri nej v bare a ešte mu naliala vodku. Bolo to v nedeľu ráno, po sobotňajšej diskotéke. Až na druhý deň sa od brata dozvedela, že A. bol zavraždený. Pred ňou sa Y. A. k vražde R. U. nevyjadroval a ani nič také nepočula.

Svedok K.. I. Z. v prípravnom konaní po vznesení obvinenia obžalovanému uviedol, že v inkriminovaný večer pracoval ako barman v zadnom bare E., kde bola diskotéka. V prednej časti sedel Y. A.. Videl ho tam, keďže okolo chodil do skladu. A. bol v bare až do záverečnej, asi do 4. hod. - 4.30. hod, pričom to bolo niekedy cez víkend. Vypil celú fľašu vodky. Počas večera tam sedel s nejakým chalanom, ktorého on nepoznal. Odchádzal však sám. Na druhý deň ráno sa od švagra dozvedel, že Y. A. zastrelili. Nevedel uviesť kým bol zastrelený, hovorili sa rôzne veci o možných páchatateľoch, ale išlo len o reči. Asi mesiac predtým ako bol A. zastrelený, hovoril, že vie kto zavraždil U., ale konkrétne meno nikdy nepovedal. Tieto reči mal len vtedy, keď bol opitý. R. U. mal výbušninu pod autom a počul, že jeho vraždu si objednal „I.“.

Vo vzťahu k vražde A. počul, že bol zastrelený. Obžalovaný sa vždy tváril, že s tým nemá nič spoločné. V ten večer obžalovaný v bare nebol, ale bol tam Q., keď ten večer robil v bare vyhadzovača. Skupina okolo V. bola „H. Y.“ v starej H.. R. U. bol taký istý mafián ako „I.“. V skupine U. bol M., A., R. a iné mená si už nepamätal. U. skupina sa zaoberala výpalníctvom a vydieraním. To čo robili jemu, robili aj ostatným podnikateľom.

Poškodená U. A. ako svedok v prípravnom konaní po vznesení obvinenia obžalovanému uviedla, že je dcérou zavraždeného Y. A.. V čase jeho vraždy boli rodičia rozvedení, no stále bývali v jednom byte. S otcom mala normálny vzťah. Raz po smrti R. U. bola s otcom pri tigroch Y. S., kde otec išiel za niekym iným. O čom sa rozprávali nevedela. S R. U. bol otec kamarát, ako rodina, tento k nim aj chodieval na návštevu. Pokiaľ ide o obžalovaného, ten k nim nechodieval, niekedy sa s otcom rozprával, ale pokiaľ otec o ňom hovoril tak skôr negatívne. Ohľadom otca vedela, že tento bol zastrelený do hlavy pred vchodom do bytového domu. Každý hovoril, že to bol obžalovaný, to sa rozprávalo od začiatku a ľudia to brali ako hotovú vec. Nemala vedomosť o tom, že by sa otec o smrti R. U. vyjadroval. Svedkyňou poškodenou boli v prípravnom konaní zároveň predložené rôzne doklady preukazujúce náklady spojené s pohrebom jej otca Y. A., ktorých celková výška bola 10.795 Sk, čo je 358,33 Eur. Poškodená si zároveň v rámci jej výsluchu v prípravnom konaní uplatnila náhradu škody, ktorá jej vznikla v súvislosti s pohrebom jej otca a navrhla, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť jej túto škodu.

Z vypracovaného znaleckého posudku č. 11/98 z odboru zdravotníctvo, odvetvie patológia, súdne lekárstvo vyhotoveného znalcami MUDr. K. R., CSc. a MUDr. T. L. ako aj z priloženej fotodokumentácie vyplynulo, že pri pitve Y. A. bol nájdený zástrel hlavy spôsobený krátkou strelnou zbraňou, ráže 9 mm s celoplášťovým projektilom. K zásahu došlo z bezprostrednej blízkosti. Vstrel i strelný kanál bol spôsobený zaživa. Vzhľadom k stavu posmrtnej stuhlosti možno odhadnúť čas úmrtia na dobu okolo 3 - 4 hod. ráno. Bol nájdený strelný kanál idúci cez kožu na pravom líci, cez stred pravej lícnej kosti, popod pravé oko, cez spodinu lebečnú, hrot pravej skalnej kosti, do lebečnej dutiny, s rozdrtením mozgového kmeňa, pravej poglobule mozočka s nárazom na stred záhlavovej kosti, s mozaikovým zlomením miesta nárazu projektilu a s prekrvácанím okolia strelného kanála a omozočnic. Projektil uviazol pri rozdrtenej vnútornej lamele záhlavovej kosti. Bezprostrednou príčinou smrti bolo rozdrtenie mozgového kmeňa s prekrvácанím. S týmto zranením nebol schopný pohybu, k smrti došlo bezprostredne po strelení. Zástrel bol spôsobený inou osobou, strelný kanál smeroval z pravej lícnej kosti smerom do stredu lebky mierne smerom hore a končil pri náraze projektylu na stred záhlavovej kosti. Išlo o vstrel z bezprostrednej blízkosti, s prítomnosťou spalín pušného prachu, vrazených do kože 50 mm od vstrelu, viditeľných na fotodokumentácii v pitevni po umytí tváre. Predtým balistik odobral otlačok nezakrvaveného miesta z okolia vstrelu, Projektil odobrali z konca strelného kanála a odovzdali vyšetrovateľovi PZ. K vstrelu došlo z pravej strany, buď z mierne zníženej hlavne alebo pri miernom zvrátení hlavy smerom dozadu. Útočník bol pravdepodobne po pravej strane Y. A.. Bezprostredná príčina smrti je v priamej príčinnej súvislosti so strelným poranením Smrti nebolo možné zabrániť ani včasnou a odbornou lekárskou pomocou.

Z oboznámeného listu o prehliadke mŕtveho a štatistickom hlásení o úmrtí vyplynulo, že Y. A., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa 15.03.1998 vo vchode bytovky v W. H., okres K..

Z oboznámeného protokolu o ohliadke miesta činu zo dňa 15.03.1998 a priloženej fotodokumentácie vyplynulo, že na mieste činu v W. H. na ul. J. V. pred vchodom do činžového domu č. XX sa nachádzala mŕtvola muža - Y. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. H., ul. J. V. č. XX. Mŕtvola muža sa nachádzala v ľavom kúte vchodu, sediac na zemi chrbátom opretá o roh vchodu.

Z oboznámeného odborného vyjadrenia KEÚ PZ zo dňa 16.03.1998 - výsledok skúmania v odbore balistiky vyplynulo, že na mieste činu bola ako stopa zaistená jedna vystrelená nábojnica, ktorá tvorila pôvodne súčasť ostrého náboja so stredovým zápalom, kal. 9 mm Browning krátky. Z hlavy poškodeného bola vyňatá jedna celoplášťová strela, nárazom na prekážku v prednej časti mierne zdeformovaná. Vzhľadom na rozmery a hmotnosť strely bolo možné predpokladať, že tvorila súčasť ostrého náboja so stredným zápalom kal. 9 mm Browning krátky.

Z oboznámeného uznesenia Policajného prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Západ, oddelenie vyšetrovania Trnava zo dňa 26.07.2011 pod ČVS: PPz-254/BOK-ZA-2010 v trestnej veci trestného činu vraždy R. U., nar. XX.XX.XXXX, pri ktorom skutku bolo Y. A. spôsobené ťažké zranenia bolo trestné stíhanie zastavené s poukazom na § 9 odsek 1 písmeno d) Tr. poriadku, nakoľko toto bolo neprípustné. V odôvodnení predmetného uznesenia bolo uvedené, že páchatelia daného skutku, z ktorých jeden bol aj R. V., nar. XX.XX.XXXX, zomreli.

Vo veci súd vypočul znalca MUDr. Y. S. vo vzťahu k znaleckému vyšetreniu duševného stavu obžalovaného, ktorý vypracoval znalecký posudok zo dňa 27.11.2011 spolu s Y. X. Y., z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), č. 49/2011 a č. 64/2011. Znalec pred súdom uviedol, že on ako aj MUDr. Y. zotrávajú na záveroch písomne podaného znaleckého posudku. Znalec pred súdom vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní v písomne podanom znaleckom posudku. Uviedol, že na základe objektívnej spisovej dokumentácie ako aj vlastných znaleckých psychiatrických vyšetrení dospeli k záveru, že osobnosť obžalovaného je bez príznakov duševnej choroby a duševnej poruchy. Ide o osobnosť s menej diferencovanou oblasťou vyšších citov avšak bez patologickej zmeny osobnosti, v zmysle že v oblasti etickej a sociálnej dimenzie ide o plytšie city, resp. je znížený hodnotový systém, teda menej ušľachtilý Pokiaľ ide o agresivitu obžalovaného uviedol, že neboli zistené črty vplyvajúce na agresivitu, pričom motív jeho konania nebol chorobne podmienený, teda bez chorobného základu. Ďalej uviedol svoje závery zhodne ako v písomne podanom znaleckom posudku, a to že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel žiadnou duševnou chorobou ani duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie alebo ovládacie schopnosti. Taktiež jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v inkriminovanom čase neboli znížené,

teda vzhľadom na svoj duševný stav mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a mohol svoje konanie ovládať. Obžalovaný nebol a nie je závislý od alkoholu ani od iných látok s psychoaktívnym účinkom. Obžalovaný je schopný chápať zmysle trestného konania a svojho postavenia v ňom. Pobyt obžalovaného na slobode nie je z medicínskeho hľadiska nebezpečný. Vzhľadom na vyššie uvedené znalci v písomne podanom znaleckom posudku ani nenavrhlí žiadne ochranné liečenie.

Vo veci súd vypočul aj znalca PhDr. E. F., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 65/2016 vo veci vyšetrenia obžalovaného, odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých zo dňa 24.07.2016. Na začiatku výsluchu uviedol, že sa oboznámil s kompletným spisovým materiálom, vykonal vlastné psychologické vyšetrenia - akými metódami, a to tak ako je uvedené aj písomnom vyhotovení predmetného znaleckého posudku. Zároveň uviedol, že na záveroch tam uvedených zotráva. Vo vzťahu k iným znaleckým posudkom z odboru psychológia, ktoré boli súčasťou spisového materiálu, uviedol, že nedospel k zásadným rozporom. Znalec dospel k nasledujúcim záverom, a to že intelektová úroveň obžalovaného je v pásme vyššieho populačného priemeru, teda priemernej inteligencie. V osobnosti obžalovaného sú zvýraznené egocentrické a narcistické črty osobnosti, a to viac než by bolo žiaduce. Narcistické prejavy jeho osobnosti predstavujú najmä vyžadovanie uznania jeho osobnosti, čo nemusí byť nielen negatívna charakteristika osoby. Je ľahko okolím manipulovateľný, teda prijíma a volí také formy správania, ktoré sú pre neho vhodné a opomína vyššie morálne normy a sociálne očakávania. Ľahko sa v živote nechá ovplyvniť ľúbivými vyhlídkami v jeho živote. V situáciách, kedy sú mu jeho potreby a záujmy hatené, koná presadzujúco, ide o dominantné presadzovanie. Agresivita u neho zastáva formu promptnej pripravenosti k odstráneniu prekážok pri realizácii svojich zámerov. Neboli u neho zistené črty smerujúce, resp. tendencie k agresii. Patologická motivácia u obžalovaného bola vylúčená. Osobnosť obžalovaného nie je patologicky štruktúrovaná, avšak výrazne rizikovým faktorom je zvýraznená narcistická črta osobnosti a jeho ľahká manipulovateľnosť. Adaptívne fungovania obžalovaného záleží čisto na jemu ponúkaných situáciách, teda sa rýchlo a ľahko adaptuje na akúkoľvek situáciu, čo je aj dôvodom jeho adaptívneho fungovania počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vplyv na jeho osobu znalec hodnotil kladne. Ide o osobnosť s menej diferencovanými vyššími citmi so sklonom konať na základe okolností a sociálneho okolia, ku ktorému vyjadruje. Teda v možných situáciách pri presadzovaní svojich záujmov by konal necitlivo. Bol toho názoru, že v situáciách, ktoré budú pre spoločnosť adaptívne, prosociálne a primerane štruktúrované, bude obžalovaný adaptívne konať a fungovať. Obžalovaný nemal výraznú mieru konať protiprávne. Neopomenuteľným rizikom sa stáva ľahká ovplyvniteľnosť, kedy u obžalovaného ide do úzadia vnímanie celospoločenských noriem a očakávaní, a dochádza k tzv. tunelovému videniu, kedy vníma normy a očakávania skupiny, v ktorej sa pohybuje, ako za celospoločensky normálne, bežné. Životnú situáciu obžalovaného v čase vykonávania úkonov smerujúcich k vypracovaniu znaleckého posudku znalec zhodnotil ako priaznivú v tom zmysle, že je aktuálne zamestnaný, má plne sytenu potrebu uznania na základe subjektívneho zmieňovaného zaradenia na pracovnú pozíciu, ktorá je taká náročná, že ju nikto nechce vykonávať. Taktiež situácia v rodine je primeraná, kedy udržiava harmonické vzťahy s matkou a bratom. Vehementne popiera, že by sa v súčasnosti dal ovplyvniť niekým k antisociálnemu, kriminálnemu konaniu. Z hľadiska resocializačnej prognózy, resp. na základe posudzovania možnosti recidívy, hodnotil možnosť resocializácie obžalovaného ako neistú. Avšak skôr za priaznivejšiu, a to aj vzhľadom na posledné posudzované obdobie, teda že nemožno hovoriť o riziku jeho neúspešného začlenenia sa. Obžalovaný sa po výkone trestu odňatia slobody riadne zamestnal, ktorý výkon práce bol subjektívne zhodnotený ako náročnejší. Nezvolil si teda jednoduchšiu cestu, kedy mohol vykonávať napr. prácu fitness trénera, ale zmenil ako pracovnú oblasť tak aj krajinu - Českú republiku, teda možno badať, že si zvolil inú cestu. Znalec túto jeho aktivitu zhodnotil skôr ako reálnu snahu začlenia sa do spoločnosti, a nie len ako jeho účelové konanie, či tzv. kvázi činnosť. Teda jeho adaptáciu a začlenenie sa do spoločnosti hodnotil ako dobrú. O budúcnosti sa obžalovaný vyjadroval skôr opatrne vzhľadom na prebiehajúce trestné konanie. Z oboznámeného znaleckého posudku č. 45/2010 zo dňa 10.12.2010 vypracovaného znalcom PhDr. C. Y., PhD., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, dopravná psychológia, vypracovaného v inej trestnej veci obžalovaného vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je primerane diferencovaná, prevažne navonok orientovaná, emocionálne nevyvážená, egocentrická, s nízkou mierou sebapoznania, nezdržanlivá, v konaní nezodpovedná a ľahkovážna. Evidentná je závislosť od svojho okolia a ľahkého stotožňovania sa s normami skupiny, ktorej členom je. Voči vodcovským postavám sa správa podriadilo, nachádzajúc v nich oporu aj ochranu. V takejto konštatácii sociálnych vzťahov sa rád presadzuje, súčasťou čoho môžu byť aj antisociálne návyky. Neboli u neho zistené žiadne príznaky duševnej choroby ani žiadne forenzne významné patologické rysy osobnosti. V súvislosti s motiváciou konania obžalovaného dospel znalec k záveru, že mohol konať v

súlade so záujmami a konaním inej osoby, vo vzťahu ku ktorej bol v podriadenom, závislom postavení. Bolo pravdepodobné, že mohol konať v súlade so zámermi osoby, ktorú bola voči nemu v dominantnom postavení, resp. ktorú vnímal ako autoritu, či vodcu. Možnosť resocializácie znalec hodnotil ako neistú. Z oboznámeného znaleckého posudku č. 27/2011 zo dňa 28.07.2011 vypracovaného znalcom PhDr. X. S., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a detí, vypracovaného v inej trestnej veci obžalovaného vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je cieľavedomá, komunikatívna, ľahko prispôsobivá, kontrolujúca vlastné emočné prejavy, udržiavajúca sa osobnou disciplínou v psychickej kondícii, Má tendencie k racionálnemu správaniu, je nekonfrontačný, vie sa však účinne asertívne ohraničiť voči útokom z okolia. Agresívne správanie nemá v jeho osobnostnej štruktúre stále miesto. U obžalovaného neboli zistené patologické rysy osobnosti. Obžalovaný sa začal kriminalizovať v súvislosti s osobou R. V.. Po jeho smrti sa preorientoval na spoločensky akceptovateľné pracovné aktivity. Obžalovaný žil po dobu asi 2,5 roka nepretržite v E., kde sa bez kriminálnych prešľapov dokázal zaradiť do spoločnosti v cudzej krajine, nájsť si tam stabilnú prácu, dokázal byť existenčne nezávislý, dokázal si vytvoriť a udržať emočné zázemie. Obžalovaný mal pracovné návyky, bol disciplinovaný, nemal sklony k závislostiam na psychoaktívnych látkach, s rodinou mal stabilné kontakty. Resocializačná prognóza bola hodnotená ako priaznivá

Z oboznámeného znaleckého posudku č. 32/2011 zo dňa 23.12.2011 PhDr. T. U., znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých vyplynulo, že v prípade obžalovaného ide o osobnosť s disocálnymi rysmi zvýraznenej egocentrickej, nezdržanlivosti, s presadzovaním sa aj bez ohľadu na okolie v záujme dosahovania svojich cieľov a uspokojovania svojich potrieb. Agresivita je nezanedbateľnou latentnou osobnostnou dispozíciou vystupujúcou ako stenická snaha presadzovať sa, a môže sa uplatňovať ako inštrumentálna agresia pri dosahovaní vlastných cieľov. Do istej miery je závislý na sociálnom okolí, čo ho predisponuje k zapojeniu sa do vyhovujúcej referenčnej skupiny s prijatím jej pravidiel a aj submisíou voči jej autoritám. Patologické rysy v jeho osobnosti nájdené neboli. Vylúčená bol aj patologická motivácia jeho konania, motivácia už presahuje striktnu individuálnu motiváciu tým, že širšie súvisí s činnosťou skupiny. Znalec zhodnotil jeho resocializáciu skôr negatívne, ako výrazne neistú.

Z oboznámeného hodnotenia obžalovaného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody (ÚVTOS) a Ústavom na výkon väzby (ÚVV) Leopoldov zo dňa 16.04.2013 vyplynulo, že dňa 23.03.2010 bol obžalovaný premiestnený z ÚVTOS a ÚVV K. do ÚVTOS a ÚVV N.. Bolo konštatované, že správanie a vystupovanie obžalovaného bolo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiaval, časový rozvrh dňa rešpektoval. príkazy y nariadenia príslušníkov plnil bez pripomienok, jeho správanie voči nim bolo slušné a úctivé. V kolektíve odsúdených bol pokojný, kamarátsky, konflikty nevyhľadával. Počas dovedajšieho výkonu trestu bol trikrát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný nebol. V rámci vnútornej diferenciacie bol zaradený do diferenciacnej skupiny „B“. Pracovne bol zaradený na viacerých pracoviskách, kde si svoje povinnosti plnil k spokojnosti nadriadených. Sociálny kontakt udržiaval s rodinou a kamarátmi prostredníctvom korešpondencie, formu návštev využíval na kontakt s matkou, bratom a švagrinou.

Z oboznámeného hodnotenia obžalovaného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Q. nad T. zo dňa 15.11.2013 vyplynulo, že dňa 09.07.2013 bol obžalovaný premiestnený z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Q. nad T., a to po zmene súdnej diferenciacie. Umiestnený bol na oddiel s diferenciacnou skupinou „B“. Jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenie príslušníkov rešpektoval, v kolektíve spoluodsúdených konflikty nevyvoláva. Počas doterajšieho výkonu trestu bol štyrikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Pracovné povinnosti si plnil, pracovná morálka bola na požadovanej úrovni. Kontakt s primárnou rodinou udržiaval pravidelne formou korešpondencie, telefonovania a návštev.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody H. nad U. zo dňa 15.12.2014 vyplynulo, že obžalovaný a svedok R. T. sa nachádzali v troch obdobiach v ÚVTOS a ÚVV K., a to v totožnom období od 20.07.2010 do 27.07.2010, od 29.03.2011 do 05.04.2011 a od 03.04.2012 do 11.04.2012. Z odpisu registra trestov svedka R. T. zo dňa 06.05.2014 vyplynulo, že tento bol dovedy deväťkrát súdne trestaný.

Z oboznámenej pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi zamestnávateľom Z. F., s.r.o. a zamestnancom Y. M., nar. XX.XX.XXXX /obžalovaným/, vyplynulo, že dňa 26.01.2016 vznikol medzi účastníkmi pracovný

pomer na dobu určitú do 31.12.2016, druh práce operátor vo výrobe plastov s miestom výkonu práce H. 520, L. XXXXX, S. C..

Z oboznámeného pracovného posudku na obžalovaného zo dňa 07.11.2016 vyplynulo, že obžalovaný pracuje na pozícii manipulačný robotník - dosýpavač. Všetky pridelené úlohy plní bez problémov, v dochádzke je zodpovedný, nemá neospravedlnenú absenciu. Je ochotný pracovať i nadčasy.

Z oboznámeného hodnotenia obžalovaného k návrhu na podmienené prepustenie zo dňa 20.10.2015 Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Q. nad T. vyplynulo, že uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 18.11.2010 bol obžalovaný preradený na výkon trestu do stredného stupňa stráženia. Dňa 26.06.2016 Okresný súd Trnava preradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenie príslušníkov rešpektoval, povinnosti vyplývajúce z platných noriem si plnil, k nadriadeným sa správal slušne. V kolektíve spoluodsúdených bol bezproblémový, konfliktné situácie nevyvolával. Počas doterajšieho výkonu trestu bol osemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Pracovné povinnosti si plnil, pracovná morálka bola na požadovanej úrovni. Kontakt s rodinou - matkou a bratom udržiaval formou korešpondencie, telefonovania a návštev. Obžalovaný plnil ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza bola podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania priaznivá. Bolo konštatované, že obžalovaný vykazoval znaky resocializácie vzhľadom na jeho správanie a prístup k plneniu povinností počas výkonu trestu. Záverom bolo odporučené obžalovaného podmienené prepustiť.

Z oboznámeného obsahu trestného spisu spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4Nt/83/2013 vyplynulo, že obžalovaný bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 4Nt/83/2013 na ďalší výkon trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/11/2011 zo dňa 17.09.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 23To/135/2013 preradený z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V predmetnom súdnom spise sa nachádzalo aj hodnotenie obžalovaného ÚVTOS a ÚVV N. k jeho žiadosti na preradenie, kde bolo konštatované, resocializačná prognóza obžalovaného sa javila vzhľadom na nízke riziko sociálneho zlyhania ako priaznivá, obžalovaný preukázal splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu a bolo zároveň odporučené zmeniť spôsob výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z oboznámeného uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 5Pp/85/2015 zo dňa 17.12.2015 právoplatného dňa 17.12.2015 vyplynulo, že obžalovaný bol podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.09.2012 sp. zn. 2T/11/2011 podľa § 219 odsek 2 Trestného zákona v trvaní 15 rokov nepodmienené so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému bola zároveň uložená skúšobná doba na 6 (šesť) rokov.

Na základe vykonaných a vyhodnotených dôkazov, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne, bez ohľadu ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať, s konštatovaním, že pokiaľ procesné strany už nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, nie je potrebné na hlavnom pojednávaní vykonať už žiadne ďalšie dôkazy, aj so zreteľom na všetky platné zásady vyplývajúce z Trestného poriadku, neopomínajúc jednu zo základných zásad platných zásadu „in dubio pro reo“, t. j. „v pochybnostiach v prospech obvineného (obžalovaného)“ vo vzťahu k akýmkoľvek riešeným otázkam tohto trestného konania, mal senát okresného súdu za relevantne a nezvratne preukázané, že žalovaný skutok sa stal tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a že tohto konania sa dopustil práve obžalovaný, s účasťou ďalších osôb, do úvahy prichádzajúcich ako objednávateľ zosnulý R. V. ako aj /ďalší spolupáchateľ, svedok C. C.. Obžalovaný bol nezvratne usvedčený ako páchatel a osoba, ktorá sama usmrtila s použitím popisovanej strelnej zbrane poškodeného, a to predovšetkým výpoveďou svedka C. C., ktorý podrobne, bez podstatných, resp. závažných rozporov a logicky opísal priebeh spáchaného skutku. Jeho výpoveď je nepriamo podporená aj ďalšími nepriamymi svedeckými výpoveďami, a to T. Z., Y. V., C. A., T. T., K. V. a F. U., ako aj ďalšími ostatnými dôkazmi, znaleckými posudkami a relevantnými listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v trestnom spise. Senát okresného súdu považuje za potrebné uviesť, že z hľadiska dôveryhodnosti je výpoveď svedka C. C. potrebné hodnotiť komplexne a v súhrne aj s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi ako

svedeckú výpoveď pravdivú a vierohodnú ohľadom podstatných skutočností rozhodných pre uznanie viny a trestu, ktorá nebola ničím relevantným spôsobom spochybnená. V danom prípade tomuto tak je, aj napriek tomu, že ide o svedka, ktorý s odstupom času vypovedá vo viacerých trestných konaniach o najzávažnejšej trestnej činnosti, kedy z určitej časti judikatúry v obdobných prípadoch konštatovali sudy nevierohodnosť takýchto svedeckých výpovedí, ktoré môžu byť tendenčné a motív výpovede takýchto svedkov môže mať základ v očakávaní miernejších trestnoprávných postihov, pretože ide o osoby, ktoré sa spravidla na najzávažnejšej trestnej činnosti podieľali. Senát okresného súdu však vyslovuje názor, že takéto konštatovanie samo o sebe nemôže platiť paušálne, pokiaľ existujú aj iné, presvedčivé dôkazy, podporujúce výpovede takýchto svedkov. Prítom nemožno opomenúť aj fakt, že „lege artis“, t. j. v súlade s platnou zákonnou úpravou možno takéto očakávania aj predpokladať (viď odloženie vznesenia obvinenia). V prejednávanej príhode také dôkazy boli zabezpečené a vykonané, a tvoria spolu s výpoveďou „korunného“ svedka C. C. ucelený a logický reťazec, ktorý bez rozumových pochybností obžalovaného Y. M. usvedčuje a usvedčil zo spáchania žalovaného skutku tak, ako je tento aj uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Medzi ne okrem vyššie uvádzaných výpovedí ďalších svedkov patrí nepochybne aj výpoveď vtedajšej družky či priateľky obžalovaného, K.. H. Q., ktorej vierohodnosť je presvedčivá a narušila vierohodnosť výpovede svedka R. T., pokiaľ ide o okolnosť jej návratu z práce domov. Navyše obsah výpovede tohto svedka pôsobila rozporuplne (v niektorých detailoch), nelogicky a hodnotu jej vieryhodnosti podstatne znižuje aj ním prezentovaný vzťah k osobe obžalovaného (je mu veľmi zaviazaný z minulosti) a okamih, kedy takéhoto svedka obhajoba navrhla, keď o tomto „dôležitom“ svedkovi obžalovaný mal vedomosť od samého počiatku. Senát okresného súdu takýto dôkaz vyhodnotil ako nevierohodný.

Senát okresného súdu mal s nezvratne a istotou za preukázané, že k úmrtiu Y. A. došlo. Uvedenú okolnosť mal preukázanú listom o prehliadke mŕtveho a štatistickým hlásením o úmrtí, ktorým bol určený čas úmrtia na deň XX.XX.XXXX. Fakt, že išlo o násilnú smrť vyplýval zo znaleckého posudku z odvetvia patológie, súdne lekárstvo ako i z výpovedí svedkov. Zo znaleckého posudku z odvetvia patológie súdne lekárstvo vyplynulo, že bezprostrednou príčinou úmrtia Y. A. bolo rozdrvenie mozgového kmeňa s prekrvácанím, ktoré bolo v priamej príčinnej súvislosti so strelným poranením, pričom jeho smrti nebolo možné zabrániť ani poskytnutím okamžitej a odbornej lekárskej pomoci.

Na hlavnom pojednávaní bolo výpoveďami svedkov preukázané, čo bolo a je aj všeobecne známe, že v období 90. rokov pôsobil ako „šéf podsvetia“ v oblasti H. nad U. R. V. prezývaný „I.“. V obdobnej skupine v rámci okolia mesta W. H. bol najvyššie postavený R. U.. Niekedy v roku 1997 bol na pokyn R. V. pomocou nástražného výbušného systému umiestneného v aute usmrtený R. U. a Y. A. ako šofér tohto motorového vozidla utrpel ťažké zranenie. Ďalej bolo v konaní preukázané, že po smrti R. U. na jeho miesto nastúpil obžalovaný, ktorý sa stal riadiacou osobou skupiny pôsobiacej v W. H.. Ten následne na základe dohodnutej spolupráce patril do skupiny R. V., teda v rámci hierarchie tejto organizovanej skupiny bol podriadeným R. V.. R. V. bol teda osobou, ktorá dávala pokyny nižším členom svojej skupiny. Potom ako sa Y. A. po vyliečení zo zranení vrátil do W. H. začal sa verejne vyjadrovať, že vie, že R. V. stojí za smrťou R. U., že on si to s ním vybaví, chcel to riešiť. Z takýchto vyjadrení ako vyplýva z výpovedí svedkov mohla u R. V. vzniknúť obava z možných dôsledkov vyjadrení Y. A., čo sa nakoniec aj potvrdilo keď dospel k rozhodnutiu dať Y. A. odstrániť.

Svedok C. C. podrobne opísal priebeh žalovaného skutku, pričom taktiež vypovedal o svojej účasti na spáchanom skutku a uviedol, že práve obžalovaný mal byť tou osobou, ktorá zastrelila Y. A.. Svedok potvrdil, že R. V. prezývaný „I.“ (v tom čase „boss dubnického podsvetia“) dal obžalovému pokyn, aby odstránil Y. A.. Ďalej bolo bez pochybností pred senátom okresného preukázané, že v inkriminovaný deň po predchádzajúcej dohode obžalovaný spolu so svedkom C. C. v nočných hodinách zo dňa 14.03.1998 na 15.03.1998 sledovali v osobnom motorovom vozidle Škoda Felícia, modrej farby pohyb Y. A., ktorý sa v tom čase zdržiaval v bare E. v W. H.. T. Y. A. v bare E. bola potvrdená svedeckými výpoveďami F. Z., K.. I. Z. ako aj F. U. či K. V.. L. F. U. potvrdil prítomnosť obžalovaného v ten večer, niekedy v neskorých nočných hodinách na neďalekom parkovisku, kde sa ho tento spýtal či je Y. A. v tomto bare. O pohybe Y. A. získavali informácie od doposiaľ nestotožnenej osoby, kedy im niekedy nad ránom bolo oznámené, že Y. A. opúšťa bar E. a odchádza domov. Výpoveďou K. V. bolo potvrdené, že Y. A. v skorých ranných hodinách nastúpil do jeho osobného motorového vozidla pred barom E. a spolu sa presunuli pred vchod bytového domu, kde Y. A. býval. Svedok V. uviedol, že Y. A. mal pocit keď nastúpil do auta, že ho niekto sleduje. Y. A. následne vystúpil z auta a sám sa presunul k vchodu bytového domu, kedy následne svedok V. odišiel. Svedok C. C. sa spolu s obžalovaným presunuli k bytovému domu, kde býval Y. A.,

a tam zaparkovali. Obžalovaný vystúpil z auta a kráčal smerom k vchodu bytového domu, kde už v tom čase bol Y. A. a následne ho z bezprostrednej blízkosti strelil do hlavy, ktorým konaním mu spôsobil zranenie nezlučiteľné zo životom, ktoré viedlo bezprostredne k smrti Y. A.. L. C. C. k spôsobu usmrtenie Y. A. uviedol, že obžalovaný mu povedal, že „Y. povedal „hu“, tento sa otočil a strelil mu do tváre“. Uvedené bolo potvrdené znaleckým posudkom z odvetvia patológie, súdneho lekárstva, kde znalci uviedli, že išlo o vstrel z bezprostrednej blízkosti, a to z pravej strany, buď z mierne zníženej hlavne alebo pri miernom zvrátení hlavy smerom dozadu. Svedok C. C. v čase strelby sedel v zaparkovanom aute a následne po tom ako počul výstrel z motorového vozidla vystúpil a začal utekať smerom k miestu činu, odkiaľ sa potom s obvineným behom presunuli až do bytu obžalovaného, z ktorého obžalovaný zatelefonoval R. V., aby mu oznámil, že „je to vybavené“. V byte obžalovaného potom svedok C. C. zostal až do rána. Svedok C. uviedol, že obžalovaný mu počas toho ako sledovali pohyb R. A. ukázal strelnú zbraň a malo ísť o zbraň kalibru 9 mm, ktorý kaliber 9 mm vystrelenej nábojnice zaistenej na mieste činu a strely vyňatej z hlavy poškodeného (u ktorej bolo možné predpokladať že tvorila súčasť ostrého náboja kalibru 9 mm) bol potvrdený odborným vyjadrením Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v odbore balistika. Svedok C. C. sa však predmetnej strelnej zbrane zbavil spôsobom, že ju rozobral a zahodil do U., pričom ako vyplýva z vykonaného dokazovania sa v prípravnom konaní nepodarilo strelnú zbraň zabezpečiť.

Svedecká výpoveď bola zároveň potvrdená aj výpoveďou T. Z., ktorý v deň vraždy Y. A. prišiel po C. C. pred bydlisko obžalovaného. Zároveň potvrdil skutočnosť, že svedok C. mu v ten deň povedal, že Y. A. čakali pred panelákom, mali im dať avízo kedy tento pôjde domov a potom ho obžalovaný zastrelil. C. výpoveďou T. T. bolo potvrdené, že v blízkosti miesta činu bolo odparkované auto zn. Škoda Felícia modrej farby, ktoré na pokyn svedka C. C. z miesta činu odviezol a kľúče mu odovzdal. Svedok C. A. potvrdil, že od R. V. sa dozvedel, že R. U. a Y. A. sa musel zbaviť, čo mali vykonať práve obžalovaný so svedkom C. C., kedy strieľať mal obžalovaný pri vchode do bytového domu Y. A.. Svedok Y. V. uviedol, že Y. A. mali údajne usmrtiť obžalovaný so svedkom C., pričom sa hovorilo, že strieľať mal obžalovaný.

Senát okresného súdu opakovane uvádza, že pokiaľ ide o svedeckú výpoveď R. T., ktorá mala z pohľadu obhajoby vyvrátiť spáchanie žalovaného skutku obžalovaným, senát okresného súdu uvádza, že tejto výpovedi neuveril, považuje ju za nedôveryhodnú a zjavne účelovú, a to aj s poukazom na skutočnosť, že R. T. bol ako svedok zo strany obhajoby navrhnutý až v konaní pred súdom, pričom celkom logicky možno predpokladať vzhľadom na obsah jeho svedeckej výpovede, že obžalovaný by sa bránil už skôr. V prípade R. T. ide o kontroverznú osobu, keď senátu okresného súdu je aj z rozhodovacej činnosti známe, že tento má sklony už od detstva k páchaniu trestnej činnosti, aj v čase rozhodovania súdu bol opäť vo väzbe, je ľahko manipulovateľný. Taktiež potom ako vlastnými slovami opísal priebeh stíhaného skutku na ďalšie otázky prokurátorky odpovedal vyhýbavo a neisto, dostával sa do stresu a pôsobil podráždené, ktorý aj takouto svedeckou výpoveďou senát okresného súdu nepresvedčil. Taktiež sa senátu okresného súdu jeho výpoveď javila nepresvedčivá vzhľadom na to čo všetko mal v nočných hodinách vidieť aj napriek tomu, že sa z miesta svojho údajného stráženia nepremiestňoval a bola zlá viditeľnosť, keďže bola noc. Zároveň jeho svedecká výpoveď bola spochybnená už vyššie spomínanou svedeckou výpoveďou bývalej priateľky obžalovaného K.. H. Q., ktorá uviedla, že zrejme v inkriminovaný deň a čas bola ako vždy po práci v bare E., odkiaľ až po záverečnej chodievali domov. Svedok vypovedal, že obžalovaného priateľka bola doma, nakoľko mu mal sám obžalovaný v ten večer povedať, že už ide domov keďže mu priateľka stále piští, že nie je doma. Taktiež ju nevidel, že by sa ráno vracala domov. A. je jeho výpoveď spochybnená aj výpoveďou svedka F. U., ktorý obžalovaného v neskorých večerných hodinách stretol neďaleko baru E., pričom svedok T. uviedol, že obžalovaného v inkriminovaný deň niekedy medzi 22. hod a 23. hod. sprevádzal až k jeho bytu.

Pokiaľ ide o úmysel zakryť iný trestný čin, tento zjavne vyplýva predovšetkým z výpovede svedka C. C., T. Z. a Y. V. ako aj ďalších svedeckých výpovedí. Je zrejme, že R. V. potom ako bol zavraždený R. U. a Y. A. sa vrátil po liečbe naspäť do W. H. nadobudol rozhodnutie usmrtiť aj Y. A., keď tento sa začal na verejnosti vyjadrovať, že vie kto je za usmrtením R. U., kto za tým stojí, že on si to dorieši a vybaví si to s ním, čo logicky svedčí o úmysle umlčať Y. A. a tak aj zabrániť odhaleniu páchatel'a trestného činu, ktorý sa mohol stať korunným svedkom v prípade vraždy R. U.. Dôvodom a účelom vraždy Y. A. bolo zjavne aj naďalej utajiť páchatel'ov trestného činu, pri ktorom bol taktiež usmrtený človek. S týmto zámerom bol zároveň oboznámený aj obžalovaný, keď on sám mal podľa výpovede svedka C. C. oznamovať R. V. informácie ohľadom vyjadrovania sa Y. A.. Na druhú stranu je taktiež zrejme, že Y. A. sa takto vyjadroval verejne, bez ohľadu na možné následky, ktorého takéto jeho správanie potvrdili

takmer všetci svedkovia. Pokyn R. V. obžalovaný rešpektoval, ktorý svojim konaním, kedy splnil pokyn R. V., ukázal vernosť skupine, čo napokon bolo v obdobných skupinách bežnou praxou. Spáchaný skutok sa vyznačoval plánovitosťou, kde páchatelia postupovali koordinovane a boli vopred dohodnutí, pričom sám obžalovaný určil spôsob, čas a miesto usmrtenie Y. A. a zároveň zabezpečil aj strelnú zbraň.

Senát okresného súdu sa v plnom rozsahu stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku ako ho kvalifikovala obžaloba, pričom súčasne nezistil splnenie podmienok, pre ktoré by bolo možné predmetné konanie obžalovaného kvalifikovať podľa platného Trestného zákona č. 300/205 Z. z., nakoľko takýto postup by pre obžalovaného nebol priaznivejší (viď § 16 odsek 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.).

Obžalovaný z hľadiska veku spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 11 Trestného zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepríčetnosť či zníženú príčetnosť v zmysle § 12 Trestného zákona, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť alebo vplyv pri ukladaní trestnoprávných sankcií. Obžalovaný v danom prípade konal jednoznačne vo forme priameho úmyslu - dolus generalis-directus podľa § 4 písmeno a) Trestného zákona, t. j. chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, keď bolo nezvratne preukázané, že obžalovaný spoločným konaním s inou osobou iného úmyselne usmrtil v úmysle zakryť iný trestný čin, keď zaútočil strelnou zbraňou do oblasti hlavy a z povahy nástroja a spôsobu útoku vedel, že následkom takého jeho konania bude smrť Y. A.. Objektom je ochrana ľudského života, ktorá bolo konaním obžalovaného porušená, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda trestného činu vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1988. Je potrebné dodať, že obligatórne naplnenie aj materiálnej stránky tohto najzávažnejšieho trestného činu podľa Tr. zákona č. 140/1961 Zb. bolo nepochybne preukázané, pretože stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného, aj keď ide o chronologicky najstaršiu vraždu, ktorej sa obžalovaný preukázateľne dopustil, je veľmi vysoký, ďaleko prekračujúci hranicu nepatrnosti ako predpokladá ustanovenie § 3 odsek 2, odsek 4 tohto Tr. zákona.

Z oboznámeného odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný pre zhodnú, najzávažnejšiu trestnú činnosť (k obojm odsúdeniam prichádzalo do úvahy navyše uloženie súhrnného trestu tak, ako je aj ďalej uvedené).

Obžalovaný bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. septembra 2012 sp. zn. 2T 11/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. februára 2013 č. k. 23To 135/2012-1830 zo spáchania skutku, právne posúdeného ako dokonaný trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno c), písmeno f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.08.1999, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov so zaradením na jeho výkon do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny a súčasne súd zrušil podľa § 35 odsek 2 Tr. zákona účinného do 31.08.1999 výrok o treste v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25. marca 2004 sp. zn. 1T 1/2003 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. septembra 2004 sp. zn. 2To 25/2004, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania skutku, právne posúdeného ako trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1 Tr. zákon č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, so zaradením na jeho výkon pôvodne do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny a súčasne súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Už pred týmto rozhodnutím súdu bol obvinený uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 18. novembra 2010 sp. zn. 1Nt/102/2010 preradený počas výkonu trestu z prvého a najstaršieho odsúdenia z III. (tretej) do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 4Nt/83/2013 na ďalší výkon trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/11/2011 zo dňa 17.09.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 23To/135/2013 preradený z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Z uvedeného trestu odňatia slobody bol obžalovaný podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 17.12.2015 sp. zn. 5Pp/85/2015.

Za trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 9 odsek 2 k § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno f) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998 bolo možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí

zákonnej sadzby 12 - 15 rokov alebo výnimočný trest, ktorým trestom je podľa § 29 trest odňatia slobody nad 15 rokov až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Predmetný skutok obžalovaný spáchal dňa 15.03.1998, teda ešte predtým, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.03.2004 sp. zn. 1T/1/2003. Tento rozsudok však bol vo výroku o treste v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/25/2004 zo dňa 14.09.2004 zrušený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17.09.2012 sp. zn. 2T/11/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 23To/135/2012, teda vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trenčín prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Senát okresného súdu má však vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za to, že u obžalovaného nie sú dôsledne splnené zákonné podmienky pre uloženie výnimočného trestu - trest odňatia slobody na doživotie (viď § 29 odsek 3 Tr. zákona účinného do 30.06.1998, ale ani pre ďalší takýto trest, a to trest odňatia slobody nad 15 až 25 rokov.

U tohto posledne citovaného takéhoto výnimočného trestu musia byť kumulatívne splnené dve zákonné podmienky, a to jednak stupeň nebezpečnosti spáchaného trestného činu pre spoločnosť, ktorý musí byť veľmi vysoký a možnosť nápravy páchatel'a musí byť obzvlášť sťažená. Je potrebné uviesť, že o vysokom stupni nebezpečnosti spáchaného trestného činu pre spoločnosť senát okresného súdu nemá najmenších pochybností, keď konaním obžalovaného došlo k bezohľadnému usmrteniu človeka, teda k nenapraviteľnému následku, pričom vzhľadom na spôsob usmrtenia Y. A. možno hovoriť skutočne „o poprave“, ktorý pojem na druhú stranu takmer vždy napriňa usmrtenie strelnou zbraňou tak, ako v danom prípade za preukázaných skutkových okolností (bez možnosti akejkoľvek obrany, náhle a v prekvapení obeť). V prípade obzvlášť sťaženej nápravy páchatel'a ide o prípad, kedy by u obžalovaného muselo ísť osobu s výraznými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti a zároveň jeho neprispôsobení sa či už podmienkam výkonu trestu odňatia slobody alebo počas jeho pobytu na slobode by tento nebol schopný adaptácie v spoločnosti. Tento záver musí vyplývať z komplexného zhodnotenia jeho kriminálneho vývinu, ale aj z prognózy jeho budúceho vývoja správania sa aj na základe jeho osobnostných vlastností. V prípade tejto podmienky však za preukázaného skutkového stavu a relevantných dôkazov pre túto časť rozhodovania súdu v prejednávacom prípade táto dôsledne splnená skutočne nie je.

V trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/11/2011 bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v maximálnej výmere, na hornej hranici trestnej sadzby, 15 rokov, keď obvinenému nebolo možné inak uložiť prísnejší a možný výnimočný trest (trest odňatia slobody od 15 rokov do 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie), pretože u neho neboli splnené potrebné kumulatívne podmienky podľa ustanovenia § 29 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. , a to, že nebolo relevantne preukázané, že u obvineného možnosť nápravy je obzvlášť (mimoriadne) sťažená, ktoré skutočnosti vychádzali práve zo záverov znaleckého dokazovania znalca z odboru psychológie. Práve naopak, senát Krajského súdu v Trenčíne vo svojom rozhodnutí, rozsudku zo dňa 14. februára 2013 č. k. 23To/135/2012-1830 obvineného po takto uloženom súhrnnom treste obvineného na výkon mimoriadne zaradil do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny /t. j. ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia/, ktoré svoje rozhodnutie aj náležite v písomných dôvodoch tohto rozsudku odôvodnil, pričom senát okresného súdu aj na tieto dôvody v súvislosti s upustením od uloženia súhrnného trestu odkazuje. Rovnako tak, aj vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol zaradený na výkon ďalšieho trestu odňatia slobody, dokonca do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, jeho iba pozitívne hodnotenia počas vykonávania trestu za obe právoplatné odsúdenia. Obžalovaný bol dokonca dňa 17.12.2015 z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený a dokonca bez uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe. Všetky hodnotenia z príslušných ÚVTOS v priebehu výkonu trestu odňatia slobody boli vždy kladné, konštatované boli pravidelné disciplinárne odmeny a žiadne disciplinárne tresty, rovnako bolo odporúčané jeho preradenie do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu odňatia slobody ako aj jeho podmiennečné prepustenie, kde bolo konštatované, že jeho resocializácia sa javí ako priaznivá.

Zo všetkých vyššie uvedených znaleckých posudkov vyplynulo, že osobnosť obžalovaného je bez príznakov duševnej choroby a duševnej poruchy, bez patologickej zmeny osobnosti. Senát okresného súdu predovšetkým poukazuje na aktuálny znalecký posudok č. 65/2016, znalca PhDr. E. F., odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých zo dňa 24.07.2016, kde sa znalec v jeho písomnom vyhotovení ako aj v konaní pred súdom vyjadril, že resocializačnú prognózu obžalovaného

zhodnotil ako neistú, avšak skôr za priaznivejšiu, a to aj vzhľadom na posledné posudzované obdobie, kedy sa obžalovaný po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu začlenil do spoločnosti, vyvinul reálnu aktivitu zamestnať sa, teda zmenil spôsob dovtedajšieho vedenia života, keď zmenil aj krajinu pôsobenia. Teda jeho adaptáciu a začlenenie sa do spoločnosti hodnotil ako dobrú, pričom takéto jeho konanie zhodnotil ako reálnu snahu a nie len účelové správanie. Nejedná sa teda o asociálnu osobnosť bez možnosti jej zvrátenia. Osobnosť obžalovaného nie je osobnostne a emočne prázdna, v zásade nebola znalcami potvrdená zvýšená agresivita, nejedná sa o osobnosť zásadne protispoločensky nastavenú. Senát okresného súdu dáva do pozornosti, že je po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody na slobode už takmer 1,5 roka, kedy je takmer už od jeho prepustenia riadne zamestnaný, snaží sa viesť riadny život, udržuje vzťahy s primárnou rodinou. Ďalšieho trestného činu sa nedopustil. Spôsob jeho správania nielen vo výkone trestu odňatia slobody, ale aj v súčasnosti na slobode sa javí ako snaha obžalovaného viesť riadny život, začleniť sa do spoločnosti, dodržiavať jej pravidlá, čím má senát okresného súdu taktiež sa preukázané, že výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel a viedol k náprave obžalovaného. Pokiaľ by aj bolo jeho správania účelové senát okresného súdu zdôrazňuje, že práve trestným stíhaním ako aj prípadným výkonom trestu odňatia slobody je na páchatel'ov trestných činov pôsobené z hľadiska vedenia ich ďalšieho správania sa a konania k riadnemu životu, čiže aj to je účel či účelovosť trestu, ktorý má pozitívne vplyvať na páchatel'a trestnej činnosti Senát okresného súdu dáva tiež do pozornosti, že od spáchania skutku uplynulo už 19 rokov, pričom plynutím času slabne aj potreba individuálnej prevencie. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj na účel trestu ako takého (chrániť spoločnosť pre páchatel'mi trestným činom, zabrániť odsúdenému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, viesť ho k riadnemu životu a výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti), dospel senát okresného súdu k záveru, že uloženie výnimočného nepodmieneného trestu odňatia slobody by vo vzťahu k obžalovanému neplnilo svoj účel, keď právoplatne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov, tak ako je vyššie uvedené považoval za dostatočný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď si obžalovaný vytvoril svojim správaním aj podmienky na podmienenečné prepustenie z uloženého skoršieho trestu odňatia slobody, ktorý zatiaľ svoj prevýchovný účel naplňuje.

Senát okresného súdu preto aplikoval § 37 Tr. zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu, pretože v prípade obžalovaného je možné konštatovať vzhľadom na vykonané dokazovanie, že nie sú splnené podmienky na uloženie výnimočného trestu odňatia slobody podľa § 29 Tr. zákona, a to ani podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia, pričom trest odňatia slobody v samej hornej hranici zákonnej sadzby uložený skorším rozsudkom je tak trestom dostatočným, pričom senát okresného súdu obžalovanému už ani prísnejší trest odňatia slobody uložiť v rámci základnej trestnej sadzby uložiť nemôže.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody.

Poškodená U. A. si včas a riadne v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 358,33 eur, ktorá spočíva v finančných výdavkoch za pohreb zosnulého poškodeného Y. A., a ktorá bola v trestnom konaní dostatočne preukázaná. Preto senát okresného súdu podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného povinnosťou na náhradu vyčíslenej a preukázanej škody, ktorá bola v priamej súvislosti so spáchaným trestným činom. spoločným konaním iného úmyselne usmrtil v úmysle zakryť iný trestný čin,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.